

FÒRUM JOAN ALSINA

de capellans de la diòcesi de Girona

www.forumjoanalsina.org
info@forumjoanalsina.org

Convocatòria reunió del mes de NOVEMBRE del 2014

Dia: dilluns dia 17 de novembre del 2014

Lloc: Restaurant MAS NOU

Hora: 11 h. del matí

1-pregària

2-aprovació acta última.

3-informacions que hi hagin.

4- Tema de debat: “capellans tapaforats”

* És just de condicionar les comunitats a la presència del capellà o del diaca? En aquestes condicions, poden “ser” de veritat?

* Com podem animar-les a “ser”, a reunir-se, a pregar... sense dependre del capellà? Com ajudar-les a independitzar-se, a alliberar-se?

ACTA REUNIÓ – 20 d’octubre de 2014

Assistents: 14

S’excusen: Pep Collelldemont i Pep Claparols

En Pep Claparols encara està convalescent de l’operació i de les posteriors complicacions que ha sofert. Després d’un breu comentari, expressem el nostre compromís de fer-li costat en el que calgui, tot desitjant que es refaci aviat i del tot.

1.- Iniciem la reunió amb les pregàries que els Pares Sinodals varen pronunciar a Roma, en la conclusió del Sínode sobre la família.

2.- Llegim l’acta de la reunió anterior, que és aprovada per unanimitat.

3.- En el capítol de les informacions,

A- En R. fa notar la poca assistència de capellans a l’enterrament de Mn. Genís Baltrons, que havia fet bons serveis a moltes parròquies per a la renovació litúrgica i la dignificació del culte. Li sembla que aquest fet manifesta un feble sentit de pertinença a la comunitat diocesana de capellans.

B- Els actes d’homenatge a Joan Alsina a Castelló van estar molt ben organitzats i els textos que s’hi varen proclamar varen ser commovedors, sobretot a l’hora de remarcar el seu testimoni de servei heroic i d’enteresa incansable. Hi ha haver una assistència nodrida i entusiasta, malgrat la poca presència de membres del nostre Fòrum. Algú que hi va assistir manifesta que, potser, tot plegat va ser una mica massa llarg.

Va ser un encert de lligar els actes de l'homenatge a Santa Eugènia amb la Festa Major del barri i de comprometre-hi l'associació de veïns. Hi van participar una 200 persones de perfils ben diversos i populars. Les intervencions varen ser també molt encertades i vibrants.

Com a contrapunt, algú afirma que potser calia parlar menys del personatge i més de les seves causes; de com ens interpel·la i ens estimula a actuar en les nostres coordenades actuals el seu testimoni.

C- El manifest a favor del dret a decidir que vàrem fer córrer per Internet va tenir força èxit, fins i tot fora del bisbat. El varen signar uns 80 capellans i alguns mitjans de comunicació també ho varen comentar.

D- Molts hem rebut la carta oberta escrita per En Quim Cervera, capellà de Barcelona, sociòleg experimentat i consiliari de diversos moviments populars, en què donava testimoni de la seva trajectòria personal al servei de l'Església i justificava l'opció de casar-se, tot mantenint el mateix compromís de servei, ara en companyia conjugal.

4.- Intervencions en el debat entorn del tema del dia.

= En alguns casos, la jerarquia (el nou rector) ha marginat el grup de laics que s'havia començat a fer responsable de les celebracions.

= El bisbe, a l'últim Consell Presbiteral, va insinuar que no calia ordenar aquests responsables locals de les celebracions.

= No es tracta de trobar escolanets, sinó d'obrir nous estils de participació i de lideratge a les comunitats

= Hi ha dues concepcions. Uns creuen que, sense jerarquia, no hi ha comunitat i altres, que la comunitat és el subjecte responsable de la seva vitalitat.

= Les comunitats rurals han arribat realment a un punt crític, en què els assistents a les celebracions han envellit i ara són incapaços d'assumir iniciatives renovadores i d'engrescar-s'hi.

= Jo no em vaig pas ordenar per integrar-me en una casta sectària. Al llarg de la meua trajectòria vital he pres moltes decisions trencadores per acompanyar i fer créixer la participació dels laics en tots el àmbits, cosa que m'ha creat molts enfrontaments amb l'autoritat. Durant 28 anys hem caminat i avançat molt, però no sempre en línia recta, sinó amb alts i baixos, lligats als avatars de les persones que venien i marxaven del barri. Tots hem envellit i costa molt d'atraure-hi les generacions més joves. I, quan em jubili, què passarà? No puc pas assegurar la ruta futura, perquè les circumstàncies i les persones seran molt diferents i, tot plegat, s'escapa de la meua competència i de la meua capacitat.

= En una parròquia mig perduda i insignificant, fem unes celebracions totalment participades, espontànies i festives. L'assistència és nodrida, al voltant de 40 persones.

= Els lideratges sovint són ambigus i efímers; s'han de forjar amb molta paciència i lucidesa. A vegades fa la impressió que volem substituir el líder clerical per un succedani no pas gaire diferent. La qüestió clau és no imposar, sinó acceptar un consens genuïnament democràtic.

= Les comunicats forçades per la residència territorial són molt revesses i molt difícils d'encaixar i de gestionar. Hi ha molts grups i capelletes assentades en interessos gremials, que fan molt difícil d'aconseguir un lideratge consensuat, dinamitzador de totes les sensibilitats.

5.- La propera reunió serà el 17 de desembre. Encara ens queda feina per contestar les dues preguntes, sobretot si volem concretar alguna aportació o iniciativa a l'abast